

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 595/2021
01.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-526/19 од 20.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-1006/20 од 10.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-526/19 од 20.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-1006/20 од 10.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-526/19 од 20.10.2020. године, окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 14. до 15.11.2013. године и од 31.12.2019. године до 02.01.2020. године. На основу одредбе члана 258. став 1. и 4. ЗКП оштећеној ВВ је делимично досуђен имовинскоправни захтев у износу од 579.505,29 динара, те су окривљени АА и окривљени ББ обавезани да солидарно оштећеној исплате наведени износ у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-1006/20 од 10.03.2021. године, усвојене су жалбе браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ, у делу одлуке „о чињеничном опису дела“ и имовинскоправном захтеву, тако што је окривљени АА,

поред окривљеног ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 14.11.2013. године до 15.11.2013. године и од 31.12.2019. године до 02.01.2020. године. Оштећеној ВВ је делимично досуђен износ од 130.725,00 динара на име имовинскоправног захтева и окривљени обавезани да оштећеној солидарно исплате исти у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је у односу на преостали део имовинскоправног захтева оштећена упућена на парнични поступак. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ су одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде у односу на окривљеног АА преиначи и истог ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, и ако не нумерише, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду Законика о кривичном поступку из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да су побијане пресуде засноване на доказу, који је прибављен у супротности са правилима ЗКП-а о начину прибављања доказа, а као незаконити доказ означава саслушање другоокривљеног ББ у ПС Стара Пазова – ПИ Нова Пазова од 14.04.2010. године, с`обзиром да су, по ставу одбране, полицијски службеници навели окривљеног ББ, као корисника опојних дрога, да потврди све оно што су они већ и знали, односно где се украдене ствари налазе и шта је све украдено, па им је требао само „починилац“. По ставу одбране, наведени исказ окривљеног ББ је незаконит доказ и из разлога што је другоокривљени ББ у својој одбрани навео да је записник већ био припремљен и да је од њега само тражено да потпише, као и да постављени бранилац по службеној дужности није ни присуствовао саслушању, већ је након одређеног времена дошао и само потписао записник и ставио печат на исти.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни четири, став пет и шест и страни пет,

став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред изнетог, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости полемише и са чињеничним утврђењима суда везаним за постојање других доказа којима би се поткрепило постојање признања окривљеног ББ, а којих доказа по ставу одбране нема, те с тим у вези коментарише обављање увиђаја дана 07.04.2010. године од стране полицијских службеника, који су изузели одбачене рукавице и брис скинут са кутије пронађене у дневној соби ради ДНК анализе, коментарише вештачење Биолошког факултета у Београду од 07.09.2020. године, као и исказ сведока ГГ, на који начин бранилац окривљеног, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић